

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócn
Napoj mócný
Lubosc ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Cerstwosc da.

Njeh ty spěwaš
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh čí khmana
Ziwnosc je;
Ziwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew čé. F.

Sserbske njedželske łopjeno

W Budyschinje

2. februara 1930

Bauzen

Samolnity redaktor farar Wyracž w Nosacžizach. — Čižičež a naklad Šmolerjež knižičižičežernje a knihańje, šap. dr. f wobm. ruł. w Budyschinje.
Wuhadža kóždu šobotu a placzi šchwórcžlětnje 108 šlotych pienježłow

4. njedžela po tšjoch kralach.

Šwjedžen Marje wučičženja
abo Ješufoweho přehedstajenja w templu.

Malach. 3, 1—4.

Dokelž našch dženžniški šwjedžen runje na njedželu lětka padnje, dyrbinym wošebje na njón špominacž a jón se šapomnjenja wutorhnyč; je teho hódny, přichetž je šwjedžen našeho Knjesa a Šbóžnika, je šwjedžen, kiž nam džiwne dopjeljenje štarých wěšćženjow tak rjenje pokasa, je šwjedžen, kiž hódowny čzaž wobšamknje. Tón Knjes bě šo narodžil w Bethleheme, nětk w templu šo přeni ras šjewi jako Šbóžnik, šzyla přeni ras do Božeje, do šwojeje šwjatnizy přichidže. Wobhladašmy šej, tak to wšcho bě!

Wěmy, šo Móššafowym šakon přehedpišče, šo dyrbi macž 40 dnjow po porodze hólza w templu w Jerusaleme wopor wučičženja přichinjecž; hdnž je přeni narodženy hólz dyrbi šo džěčžo k tomu hišćež Božu přiděstajecž a wukupicž. Macž dyrbjěšče jehnjo a hołbika přichinjecž jako wopor; bě wona pak šhuda, to bě došć, hdnž dweju hołbikow přichinjěšče. Nan pak dyrbjěšče džěčžo wukupicž. Myšlěnje přichitym bě tole: Bóh bě š Knjesom, š kralom šwojeho luda Šsraelskeho; Bóh tež wšcho požohnowanje na čłowjeka a na škót šczele, tohodla dyrbjachu Šsraelske džěčzi w templu to, šchtož šo přenje narodži wot škota, Božu šzyla woprowacž; přeni narodženy hólz pak dyrbjěšče byčž Boži měšnik a škuzomnik. Wot teho čzaža šem pak, šo měšěšče šplah Šewitow šzyla škuzbu w templu, dyrbjachu přenich na-

rodžennych hólzow, kiž tak rjež Bože wobšedženštwo běchu, wukupicž. To měšěšče nan čžinicž. Nětk wěmy, čžehodla Marja a Šosef do templa čžehnješhtaj. W duchu widžimym jeju tam po pucžu: Šosef šnano měšěšče forbił š hołbikomaj, dokelž džě běšhtaj šhuda; Marja měšěšče džěčžo Ješufa; možno šo jeju tež hišćež Zacharias přehewodžěšče; tak čžehnjechu na templowu horu, šchto je šedžbowal na tutych šhudnych a šhodomnych ludži? A tola šo nětk tu štare wěšćeženje dopjelni: A hnydom přichidže k šwojemu templu tón Knjes, šotrehož wy pntacže! Ale, tak šo prašchamy, bě to šzyla nušne, šo Marja tam šwój wopor přichinjěše? Šaj hlejče, moji lubi, to je přenje, šchtož nam šwjedžen dženzka pokasa. Šdnž tež bě wona čžista wot hrěchow, bě tola džěčzatko wot šwjateho Duchy porodžika; hdnž tež bě Ješuf šwjaty Šsyn Boži; njecžinitaj žadne wušacže a wučitaj naš, šo mamy tež my šhromadny pucž šchěšćžijanow hič. Šchłódne a šraščne je přehozo, hdnž šej myšlišč: to a tamne w šzrkwi je jenož ša jednory lud a niž ša mnje. Kał hušto je čžłowjek přehes to hižom napošledk do njewěry šapadnył! Kaž je našch Knjes šam wšchemu došć čžinik, tak tež ty. To šo tebi dženzka najpředny pokasa.

Ale Ješufowe přehedstajenje w templu ma hišćež hkušiči wušnam. Wón šo wukupi wot Boha? O ně, dženzka Bóh na njeho, na šwojeho Šsyna, šwoju ruku položil. Wón, přeni narodženy, wostanje měšnik a Bože wobšedženštwo; Bóh chze jeho mječ, šo by wumohl šwojich bratrow. Ach tak rjenje, tak trošhtnje ša naš, hdnž šměmy šej tak žiwjenje našeho Šbóžnika wobhlacž a šo do wšchego šanuricž! Tu ma wšcho, tež najmješče, šwoju wošebitu wažnosč.

Tak dyrbimy tež wołomił na swj. sczenje dženka hladac, kiž nam pobožneho starza Simeona poľasa, toho muža, kiž tam w templu swojeho Knjesa spóšna a we wulkej wjelelošći tak Božu hnadu chwali. Kač dolho je Simeon na Sbožnika czałak, czałak na šewjenje jeho kražnosće. To sczele Bóh jemu nowe widjenje; Duch jeho wabi do templu a hndom spóšna Simeon w Jesuškžeczattku swojeho Knjesa, dopjelnjenje stareje nadzije swojeho luda. Tuto wěščenje bě jemu bylo: so dyrbješće do šmjercze hišće Sbožnika widjeć, nětk wón i měrom se šwěta czehnje, nicžo šej wot šwěta wjazn nježada. Njemožemy tu lětka Simeonowy šerlušć bliže šej wobhladac, cžitajće šej ras we swj. sczenju pola Lufascha na druhim stawje. To jene chzemy jenož hišće přichipomnicz, jako wunošć dženšnišeho šwjedzenja ša našće žiwjenje: hdnž dyrbimy šej přichkladn ša našće žiwjenje něhdže pytac, to chzemy wufnyč wot šwěrnosće Marje a Josef a wot wjekeleho a šbožneho doščmčca Simeona. Hdnž cžlowjekoj našeho cžaša tak jara škorža wotym a tamnym, hacž njeleži na tym, šo prawje spóšnali nješću, hdžež prawe šbožo žiwjenja je? Mjenujz w spóšnaczu Khrystuša jako našeho Sbožnika. Hdnž to wěmy a mamy, šhto je nam potom šwět? Šaj šhto chzemy wjazn? O hladajmy my, ščesćijenjo, na přichklad, kiž je nam Bóh štajil w Simeonje; njerosbrojmy našće mozn w šwěcze; dajće nam cžahnyč i Jesušk, i Marju, i Josefom a Simeonom do Božeje wěcneje šwjatnizy! Tam je našča domišna, tam mamy wšeho došč, tam šteji žadanje našćeje dušče. To chze naš wučizč dženšnišči šwjedžen. Bóh požohnuj naš še tajškim spóšnacjom! Šamjeń.

Simeonowy šerlušć po Lutherowym bašnjenju.

Nětk šměrom cžahnu se šwěta
po Božej woli,
tak trošćtnje moja wutroba
k tomu šwoli;
kaž Bóh mi hnadnje šlubil je,
mi šmjercz je cžiche španje.

To cžini tón Knjes Khrystušk šam,
našć Sbožnik šwěrnny,
na kotrehož ja pohladam
ščesćčan wěrnny;
wón šbožo je a žiwjenje,
w wščeji nuš a tež w šmjerczi.

Ty, Knježe, šy joh' poštajil wščem
i wulkej hnadu,
k joh' kraleštwu jich šhromadžil
i dobrej radu
pšes swoje šłowo doštojne,
w wščem šwěcze přadowane.

Wón šwětko je tym póhanam,
jim k trošćtu daty,
šo šwěczi cžěmny wutrobam
tón Knjes šwjaty;
tom' ludu Šraelskemu
je šhwalba, cžesć a šbožnosć.

400lětny jubilej Augsburgskeho wěruwšnacza.

Lěto 1930 je ša naš ewangelšćich šažo wošebite lěto. Prajimy: šažo, dofelž šmy nětkle w lětdžezattach žiwi, kotrež nam pšezšo šažo pšchinješu 400lětno wopominanja reformazije. Lětka je to nětk 400 lět, šo ewangelšy na šejmje we Augsburgu pšchepodachu swoje wšnacze, kotrež je tehodla mjenowane Augsburgske wěruwšnacze abo i šacžanškim mjenom „confessio Augustana“. W džen 25. junija 1530 je tón nješapomnjenny džen.

Hdnž tež budže po wščeš ewangelšćich krajach a wošadach tuto wulzy wazne poděndženje šobušwjećene, šhladujetej tola woczi ewangelšćich do teho města, hdžež šo pšched 400 lětami tutón podawš šta, do Augsburga. W runje w tutych dnjach wšjewjeja zyrkwine nowiny pšcheprošćenje do Augsburga na tutón jubilejny šwjedžen.

Tutón šwjeczi šo tam 22. hacž 25. septembra. Se wščelatic přichćinow je do našmy pšchepoščeny. Š programa budž tu dženka hižo našpomnjene: Mjedzeli 21. septembra je džen młodžiny. Pšondžela je džen šawodnych wuhotowanjow a witanjow, tak wošebje wječor we 8 hodž. Šłowne šwjatocžnosće a šhromadžišny šy 23., 24. a 25. septembra. Šłowne wjedništwo šmėje našć šakški krajny bškop D. Šhmels. Drobniščeho wo wščem wšjewimny pošdžišcho.

Šhto budže mōz w šławnym Augsburgu šobu šwjecizč? Tola, njech šwjecizmy tam, njech tu domach, to wěrne wošwjećenje tamneho wulkeho dnja lěta 1530 budže to, šo se šłowom a škutkom, i zřym žiwjenjom a šadzerženjom poščžemy, šo šmy ewangelšy a šo chzemy ewangelšy byč a wošćac, njech pšchecziwo nam šteji šary Augsburgski pšchecziwnik, romško-katolška zyrkej, abo moderna njewěra abo nowocžajne nješchecšćstwo pšchecziwo zyrkwi abo nuša tuteho cžaša abo hewak něšćto.

Diafonišy.

(Pškracžowanje.)

Kotry pucž ma nětko ša tutu šlužbu šwólniwa ščesćčijank a hič, šo by byla prawa diafoniša?

Přjedn hacž šastupi, ma wšče te papjery a wopišma pšchedpoščizč, kotrež šy we wuměnenjach macžerneho doma žadane. Tajke wuměnenja — Ausnahmebedingungen — mōže kōzda doščac, najlěpje pola swojeho woščadneho šararja. Š tutych wopišmow chze macžerny dom nadrobniščeho šhonicz wo „nowej džowzy“, kotraž chze pšchijata byč do wulkeje šwōjby doma. Kotraž šo po doščatych wuměnenjach a dalšich powěščach, kotrež macžerny dom rad podawa, hišće njemōže roščudžizč, mōže tež do Drježdžan doščč a macžerny dom wopytac. Tam šo jej wšcho roščladže a poščže.

Hdnž je potom roščudžena a džen jeje šastupa poštajenny, mōže wona do macžerneho doma šacžahnyč. W nim šnadž budže šwopředka šhětro zuša, dofelž je dom jara wulki a dofelž je i nim šjednocžena šhorownja a ščula Marthy a druge wuštwy ša džeczi. Ale to budže jenož šwopředka.

Mjeno „macžerny dom“ wupraja, šhto a šakški to dom je, do kotrehož je šacžahnyla. Tutón dom chze ša nju byč woprawdže „macžerny dom“. Wón njeje žadny klōšćtr, kaž šebi to mnošy myšla, wón njewotdžela šotry wot šwěta. Ně, „macžerny dom“ pšchje šebi, šo šwiš se šwětom woštawa a šo te, kotrež šastupichu, w domje to prawe wufublanje a pšchihotowanje doščanu ša te wščelake a wobščerne nadawki, šo-

trež maja we kwěcze wonkach dopjelnjecz. Mjeno „maczerńy dom“ nochze prajicz, so ma ta, kotraž sastupi, wšchě swjastki je swojim maczerńym a starichiskim domom roswojasacz; ně, wona wostanje džěcžo swojeje domišny, swojeho starichiskeho doma a pokłuschnoscź pšhecziwo 4. Łasni to doznyła drugeho njepšchida. So pak ma so młody cžłowjet wot starichiskeho doma džělicz a do zysby cžahnycz, kať husto, kať jara husto stawa so to tola nětkole. W kóždym powołanju, jasťojnstwje, džěle je to tať. Diafoniķa móže sa cžaz swojeje dowolenzy w starichiskim domje pšchewyacz; wona dostanje tež dowolenzy, je-li sčto w starichiskim domje sčhorik, so by mohła pomhacz.

Prěnje 6 abo 8 njedzel pšchewywanja w „maczerńym domje“ su pruha doprědka — Vorprobezeit —. Esu tute nimo, Ływa wona jako „kotra na pruhu“ — Probeschwester — sadraščena a jeje theoretiske a praktiske wuwuczowanje dže dale. — Wuwuczowańnja sa wothladanje thorny je a wostanje thorownja „maczerńeho doma“. Wona ma 200 kóžow. Ssotry bywaja na wšchelate stazije rosdželene, na chirurgistu, mediziništu, gynoekologištu, na staziju sa porody, sa wócžka, sa džěczi. Na nich je wšchudžom wjele wuknycz. To so stawa pod dohladowanjom starichich kotrow. Ssotra móže tu pohladacz do tať někotreje snutskowneje nujy thoreho a do tať někotreje cželneje nujy; wona móže tať někotre swjěšelenje a polóženje pšchihotowacz a móže tež tať wšchelateho swjěšelažeho a rjaneho žama nashonicz we swojej službje, hdyž telko thorny wustrowjenny a wuhojenny widzi thorownju wopušchczecz. Ale wšchak wutroba tež husto boli a žaruje. Wšchězo pak je pšchi wšchěj prózy a pšchi wšchěm džěle to něsčto posbėhowaze, so móže druhim w jich husto tať wulkej hubjenošczi i lubošcžu služicz. A thori su swjětscha wšchitzy sa to džakowni.

Wo něhdže tšjoch pruhowanškich lětach wobdžěli so kotra pšchi „kursuķu sa wuknyenje“ — Lernkursus. Tutón traje poť lěta. Tute poť lěta wuwostaji so praktiske džěle zyle. Kursuķ džywa n. pšch. na roswočenje wo wěrje a dobrych pocžinkach, wo starym a nowym sakonju, wo stawišnych snutskowneho miķijonstwa, wo stawišnych zyrkwje, wo kěrlušchach, wo powołanju a praschenjach powołanja, wo wufublanju młodžiny, wo spomožerškim džěle, wo stacžanistwje, wo lěkaristwje, wo wothladanju cžěšchnych džěczi, wo wufublanju, wo knihiwje-dženju, wo semjepiķu, dale wo němčzinje, w licženju, w spěwanju, w rucžnym džěle, w cžěłowuczowanju. Ssotry dyrbja so thmane sčžinicz, wobstacz w tym, sčtož sa žiwjenje wonkach trěbne a nušne je. Tutón cžaz maja kotry sa žobu najrjeńšchi cžaz swojeho džěłapołneho žiwjenja, hacžrunje žebi kursuķ wot nich wulkeje pilnošcže a wulkeho napinanja žada a hacžrunje dyrbja so tu husto w pocže swojeho woblicžka jara prózowacz. Wožebje je něsčto pěkne a rjane, so te do tajkeho kursuķa sčjednocžene kotry wožebity zyl i wožebitej towaršchnoscžu tworja, w kotrejž so bliže sesnaja a stowaršcha a w tajkim sčjednocženištwje hromadže swoje wješele a sčrudžbu njeķu kať wješele a sčrudžbu zylkeho maczerńeho doma.

Wo skóncženju kursuķa bywa „kotra na pruhu“ jako „poboczna kotra“ — Beischwester — sadraščena a do toho džěla pšžłana, do kotrehož žebi ju maczerńy dom pšchěje a sa kotrejž je wona po swojich darach a mozach a po swojej pšchihilnošczi najbóle thmana. We wožebitych padach dže wuwuczowanje kotry dale, mjenujzy tehdy, hdyž ma so wona wěštnym džěłam wožebje wěnowacz, kať n. pšch. džěku sa młodžinu. Tajka kotra wobdžěli so na dalšich pšchihodnych kur-

sach tež swonka maczerńeho doma. Maczerńy dom džywa na to, so by tu kotra, kotraž je sa wěšte džěle wožebje wobdarjena thmana, tež wožebje so w nim wudołonjala. Tak sčželische wón hacž dotal kotry n. pšch. na seminar sa dohladowarški džěczi — Kindergärtnerinnen- und Hortnerinnen-Seminar — a na seminar sa wjednizy młodžiny — Jugendleiterinnen-Seminar — w Kötzschbroda, na biblištu sčhulu a na žónski seminar w Barlinje, na wustaw sa baby w Lipku a na universitu. Druhe kotry buch w hudžbje wuwuczene, druhe we džěle i Röntgenowym pruhami, w haptylarškim a operaziškim džěle. Sažo druhe wobstachu pruhowanje sa spomožerške kotry — Wohlfahrtschwestern —. Tohorunja buch kotry sa kuchinu, wožebje sa kuchinu diety — Diät-Küche — wuwuczowane. (Potracžowanje sčžěhuje.)

Drježdžanške diafoniķy a džěczi.

Na 100 džěczi pšchihadža wšchědnje do wustawow, kotrejž ma Drježdžanški maczerńy dom sa džěczi, a to tšilětne a stariche, tajke, kotrejž do sčhule njekhodža, a tajke, kotrejž do sčhule thodža. Lube kotry so sa nje staraja. Starichej njemóžetej so wo dnjo wo nje staracz; pak staj nan a macz na džěle, pak je nan wumrěł a ma wo wšchědnny khlěb džěłacz, pak njejsťaj nan a macz hromadže žiwaj a swójbne a mandželske žiwjenje je rostorhnjene. Wšchě tute džěczi bychu byle žame žebi pšchewostajene a nastajna starošcz sa nana a macz, hdyž njebychu w sčhuli sa džěczi w dohladowaršni sa džěczi — Kinderhort — derje wukhowane byle. Kajki kraķny nadawš je tu kotram dowěrjenny, so tu wo lube małe staracz, jim něsčto powědacz a i bibliškich stawišnow, jim baķnicžki bacz, i nimi spěwacz a hracz, i nimi so wukhodžowacz, i nimi pšchewyacz na rjanym khlódnym měštnje sa hry, kotrejž ma dom we swojej jahrodže. Kajke žiwjenje je to tam w raju džěczi!

Ras bē sčtyrilětna holczka cžěžko thora. Mějesche diphtheritis. Bē na žmjercz thora. Macz, kotraž swoje džěcžo jara lubowasche, stejesche pšchi kóžu a pšakasche horze žylšy. Tu sapoczka džěcžo žame trošchtowacz: „Maczerka! Cžeta sa džěczi — Kindertante, tať rěłaju kotram w sčhuli sa džěczi — je mi powědala, so budu ja, jelišo wumru, mały jandžel. Tuž ty tola njetrjebasch pšakacz. Sa wješelu so tola tať jara na to!“

Tať sčoži džěcžo maczerne wócžko na njebjeske kralestwo a bu maczeri trošcht. A kať je to móžno? — Diafoniķa bē we lubošczi dušchi džěščka služika.

Zyrkej a stat.

Nowowólbny do jasťeje krajneje synodny su nimo. Krajnozyrkwiniški wubjeť je hromadže i krajnym konsistorijom wobšamknył, so pravo, wěštu licžbu sčstupjerjow do synodny powołacz žměcz, tať wužicz, so do 14. synodny tnych powoła, kotrejž bēchu tež do 13. synodny powołani. Mjes tutymy je tež knjes wyšchichi žerbški farar Sarjeńk. Do tutnych žluscha dale tež n. pšch. k. sup. wyšchichi zyrkw. rada Jentsch, kotryž bē njedawno pšchi jubileju Budyšchsteje konferenzy jako rěčnik we Budyšchinje, a tež prjedawšchi wokrjeķny hejtman v. Kostitz-Walwitz.

Miķionstwo a stat njejsťaj drje ženje do tajkeho swiška pšchihčkej, kať we wulkej wójnje a po nej. To rěka, tón swišť bē tón, so stat, so njepšcheczelske staty sčkasachu miķionške džěle, je njemóžničahu i tym, so miķionarow wupošasachu.

A tež nětkle, 12 lět po skónčenej wójnje njeje tu hišće wšeho w prawym porjedze. Ale wšě tajke sadžewki stata njejku samohle mišionste džěło sniczič. Ssmny i radošču a i džakom pšeho sažo čitali a blyšcheli, kač bu mišionstwo pšes wójnske lěta wukhowane, kač so po wójnje wuwiasche a blyšcheli a i nim tež lubošć a šwěra domjazeje mišionsteje wožadny. Sa tuto pošlednje so tež dopočasny slizbowanja wo mišionstkich darach saudženeho lěta a tohorunja lětušche kolekty na šwjedzenju šjewjenja, kotrež so tež runje we našich šerbstkich wožadach wulzny šwjelaze byle. Štóz by nětk chyzł so dokladnišeho wo wšěm wobhonicz, tón čitaj šwěru našich šerbstki „Nowy Mišionstki Božol“ abo daj šebi tež wot šwojeho šararja dacz knihu „Lutherisches Missionsjahrbuch“, kotraž wobšěrnje wo zřym mišionstkim džěle a jeho praščenjach rosprawja.

Wšelake i bliska a daloka.

Sserbste špěwarške. Wšelake nowiny wošjewjeja nětkle nastawł wo nowych šerbstkich špěwarškich, kotryž je k. wnjšichy šarar Šarjeńk sa jemu i nich pižal. W nim steji, so budzeja špěwarške k jutram pšichodneho lěta hotowe. So so njeby ničtón i mjenowanym čažom samolicz dał, chzemy tu pšichipomnicz, so je nastawł hižo w šaudženym lěcze šapodatny. Romišija sa šerbste špěwarške chze nowe špěwarške, sa kotrež so pošlednje listna čzišćeža, tač špěchowacz, so so lěšča do jutrow hotowe. Kmóšija pšchedewšchém a i nimi wšchitzy Sserbjo šmédža i tym liczič, so je do jutrow doštanu.

S Minakala. W l. 1929 je so w Minakalskej wožadze narodziło 43 džěczi, wukšchěziło je so w Minakale 36 džěczi, we druhich zyrkwjach 6 džěczi. Mjes tymi 43 džěcziimi běšče 1 morwonarodžene njemandželste a 6 njemandželstkich džěczi. Sswój šchěženstki šlub je w šwj. konfirmaciji wobnowiło 33 džěczi (14 mjenje hacz lěto prjedy), a to 16 hólzow a 17 hólzow. Pšichipowědanjow běšče 27, wěrowanjow 21, 2 wjazy hacz lěto prjedy. Semrěło je 15 paršchonow, 11 mjenje hacz lěto prjedy, a to: 2 mandželstaj, 4 mandželste, 2 wudowje, 1 młodženz, 5 džěczi niže lěta a 1 morwonarodžene džěcžatko. Najstaršcha šemrěta paršchona běšče 77 lět, 2 m. a 2 dnaj stara. Špowjednych běšče 1215, 55 mjenje hacz lěto prjedy, a to: 510 mužow a 705 žonow. Doma woprawjonych bu 19 mužow a 74 žonow, hromadu 93 paršchonow. Mača licžba špowjednych so wotwodžuje i dołheje wafanzny, w kotrež njeje so mohło porjadnje špowjedz wotměcz. Kolekty so w šaudženym lěcze wunješte 352,55 hr., to je 82,22 hr. wjazy, hacz lěto prjedy. K temu pšichidže 117 hr. i mišionstkeho kaschěziła a dobrowólnych darow wot pšchěczelow mišionstwa. Bóh Knjes žohnuj našču lubu Minakalsku wožadnu a daj jej roicz a pšichiběracz na tym, kiž našča hłowa je, na Jesužu Khrnštužu!

S Mošacziž. Pjatk, 24. januara, bu tu poškowany Ernst Ssmant, žiwnoščer a hoščenzar w Spikalach. S nim šhubi našča wožada šwěrneho wožadneho šastupjerja a šwěrneho Sserba. 17 lět bě wón i zyrkwiny prjódštejerjom sa Šchpikalny a po lětach šobustawstwa najstaršchi we wožadnym šastupjerstwe, njedch bě tež hacz 52 lět šary. Našča wožada se šwojim prjódštejerstwom žaruje wo njeho, wostawaja jemu džakowni.

S Nješwaczižka. W našchey wožadze so so lóušche lěto 66 (1928: 68) džěczi narodžile, 36 hólzow a 30 hólzow. Wukšchěziło je so 64 (67) džěczi. Pšichipowjedalo je so 43

porow, wot kotrychž je so 28 (26) tu šwěrowało. Konfirměrowało je so 62 (69) pacžerstkich džěczi, 32 hólzow a 30 hólzow. Semrěło je 35 wožobow, tu so poškowało 38. K špowjedzi pšichidže 2941 hoščzi (2939), 1178 mužškich, 1762 žonškich; woprawiło je so 121. Na darach je so woprowało 1091,57 hr., a to 403,05 hr. pšchi krajnych šerbach (460,55 hr.) a 688,52 hr. sa šwonkowne a šnutstowne mišionstwo, wožadnu diakoniju, Gustav-Adolfske towarštwo a dr.

S Mošacziž. Sa našču wožadnu bě šaudžene lěto 1929 wošebite lěto; jej bě špožčene, šwjeczič 250lětny jubilej šwojeho Božeho doma, kotryž bu w lěcze 1679 dotwarjenn a pošwjecženn. Njedzeli 15. šeptembra šmy tutón jubilej šwjeczičili a njedzeli pošdžišcho se žnjowym šwjedzenjom došwjeczičili. W tutym wušnamnym lěcze bu wukšchěženych 8 džěczi, mjes nimi njemandželste džěcžo romšto-katolšteje macžerje. Wěrowani běšchtej jenož dwě. Semrěło je 10 wožadnych a njeschčene njemandželste džěcžo romšto-kat. macžerje; mjes tutymi 11 bě młodženz, kotryž njejabzy na šajědojčzenje pšes ranu w Lubijskej šhorowni wumrě. Poškowali šmy tu 10 wožobow, tež našpomnjene džěcžo; dwělětna hólčka ležešche pšes nowe lěto na marach. Kšchěščizianstki šlub so wobnowiło šchtyri džěczi; tuchwilu šhodži 7 na pacžerje. Bože wotkafanje wuži jich 544, i nich 28 domach. Našča wožada liczi po pošlednim ludlicženju 476 ewangelskich, po wošebitym licženju šapoczatk 1929 pač jenož 439 ewangelskich. — Sserbow bě 301 a Němzow 243. Wunošch wšchěch šbertow wuczini 514,12 hr. Sa šwonkowne mišionstwo nawda so 180 hr., sa šnutstowne mišionstwo 50 hr., sa Gustav-Adolfske towarštwo 20 hr. Nimo toho nahromadži so pjenježnych darow sa jubilej Božeho doma 460,15 hr. nimo wšchelakich druhich darow a dobrowólneho džěla, kotrež so wukonja sa Boži dom a nimo běleho wušchowaneho wodžecža sa wotkar a kłětku, kotrež našče šti towarštwo, towarštwo žonow, młodnych hólzow, młodženzow, darichu a kotrež něhdže 260 hr. wuczini. Wo druhich rjanych darach sa jubilej šwonka wožadny darjonych šmy tu hižo rosprawjeli. Sa wutepjenje Božeho doma je so šažo něšchto drjewa darilo a i pšchiwowozowanjom wuhla a drugeho wjele dobrowólneho darmotneho džěla štało. Tež je so Knjesowny wotkar i šwětkami, wot wjazy domow wěnowanymi porjadnje pšchicž mohł. Šodowny šchtom a šelenina sa pletwy bu nam darjene wot Łwicžansto-Mošaczičžanstkeho hrabinstwa kotrež je so pšchi jubileju kač tež hewak darniwe wopokafalo. Wošebite hodowne šwjatocžnosće šmy měli sa pacžerste džěczi a w našchich 3 towarštwoch, w towarštwoje młodnych hólzow a młodnych hólzow a w towarštwoje žonow; i tutym bě šjednocžene wobradženje sa štarych a šhudnych. — Jubilejne lěto je i Božej pomozu škónčene. Bóh Knjes žohnuj nam šapoczanny nowy pječdžekatk! So chze našča wožada tež dale mišionstka wožada wostacz, je wopokafala se šwojim wotkaršnym woporom na šwjedzenju šjewjenja, kotryž bě wunješt 223 hr.

W Šabradžizach šmėje šjednocženstwo „Der Evang.-lutherische Landeschulverein“ šwoju tulětnu hłownu šhromadžinu a to 3. a 4. meje. Šeho džělo šajimuje jich wjele nětkle w našchim čažu. Tu mamy škladnošč, so bliže i nim šejnacž a so šdobom wobhonicz wo wažnych rosšudnych praščenjach, wo kotrež to nětkle dže.

— **Dansta** je šmjertne šhloštanje wotštronika. 90 hólzow bě pšchi wotšhlošowanju w šejmje — Folkething — pšchěcziwotomu, so šmělo so se šmjercžu šhloštacž, 43 sa to.

Šitowanje: K. w. K. sa 5. po šjoch kralach. — R. we Q. sa Sept.